

Δεν είσαι ανώνυμος

Η εμπιστοσύνη που δεν επέλεξες

Με απλά λόγια: με το email σου, οποιοσδήποτε βρίσκει σε δευτερόλεπτα πού έχεις λογαριασμό, και μερικές φορές το πρόσωπο και το όνομά σου. Δεν είναι σφάλμα: έτσι λειτουργεί το διαδίκτυο. Το ερώτημα δεν είναι αν μπορούν να σε δουν —μπορούν—, αλλά ποιον αναγκάζεσαι να εμπιστευτείς. Και υπάρχει μόνο ένα μέρος χωρίς κανέναν στη μέση: η άμεση συνομιλία, από συσκευή σε συσκευή.

Αρκεί μια διεύθυνση email. Όχι απαραίτητα η δική σου: οποιαδήποτε. Γράφεται σε μια χούφτα δωρεάν εργαλεία —νόμιμα, δημόσια, προσβάσιμα σε όποιον θέλει να ψάξει— και μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα εμφανίζεται μια λίστα: σε ποιες υπηρεσίες είναι εγγεγραμμένο αυτό το email, μερικές φορές μια φωτογραφία προφίλ, μερικές φορές ένα όνομα και επώνυμο που ο κάτοχός του νόμιζε ότι δεν είχε δώσει σε κανέναν. Δεν χρειάζεται να είσαι τεχνικός. Δεν παραβιάζεται κανένας κωδικός πρόσβασης. Δεν διαπράττεται κανένα έγκλημα. Όλες αυτές οι πληροφορίες ήταν ήδη εκεί —δημοσιευμένες, καταχωρημένες ή διαρρευσμένες— περιμένοντας κάποιον να μπει στον κόπο να τις συγκεντρώσει.

Είναι δελεαστικό να το διαβάσεις αυτό ως σφάλμα: μια ρωγμή, μια απροσεξία, κάτι που κάποιος θα έπρεπε να διορθώσει. Δεν είναι. Είναι η κανονική λειτουργία του ανοιχτού ιστού. Κάθε φορά που εγγράφεσαι σε μια υπηρεσία, συμπληρώνεις μια φόρμα, δημοσιεύεις μια κριτική ή εμφανίζεσαι στη διαρροή κάποιου άλλου, αφήνεις ένα ίχνος. Κανένα από αυτά τα ίχνη δεν είναι σοβαρό από μόνο του. Το πρόβλημα —αν είναι πρόβλημα— γεννιέται όταν τα συνδυάζεις, και η συνδυαστική αυτή διαδικασία είναι απλή.

Εδώ πολλοί άνθρωποι αμύνονται με μια λογική φράση: «εγώ δεν έχω τίποτα να κρύψω» ή «εγώ προσέχω τους λογαριασμούς μου». Το πρώτο μπερδεύει το κρύψιμο με την επιλογή· θα επανέλθουμε σε αυτό. Το δεύτερο παραβλέπει ότι το μεγαλύτερο μέρος αυτού του ίχνους δεν το άφησες εσύ: το άφησε το εμπορικό μητρώο, ο ιστότοπος που υπέστη τη διαρροή, ο γνωστός που ανέβασε μια φωτογραφία μαζί σου και σε έκανε tag. Η ανωνυμία στο διαδίκτυο σχεδόν ποτέ δεν είναι μια ιδιότητα που κατέχεις· είναι, το πολύ, σκοτάδι: το προσωρινό γεγονός ότι κανείς δεν έχει μπει ακόμα στον κόπο να κοιτάξει.

Μέχρι εδώ μιλήσαμε για το τι μπορεί να κάνει ένας μόνο άνθρωπος σε λίγα δευτερόλεπτα, με το χέρι. Τώρα βγάλε τον άνθρωπο. Αυτό που για χρόνια προστάτευε σχεδόν όλους μας δεν ήταν η ανωνυμία, αλλά η αδιαφορία: για να σε βρει κάποιος, πρέπει να μπει στον κόπο να ψάξει, και κανείς δεν έχει τον χρόνο να ψάξει τους πάντες. Αυτό το τελευταίο εμπόδιο —ο κόπος της αναζήτησης— είναι ακριβώς αυτό που δεν έχει μια μηχανή. Ένα αυτόματο σύστημα μπορεί να κάνει την ίδια ακριβώς διασταύρωση όχι ενάντια σε έναν στόχο, αλλά ενάντια σε έναν ολόκληρο πληθυσμό· όχι μία φορά, αλλά ασταμάτητα· όχι από υποψία, αλλά από προεπιλογή. Αυτό που κάποτε έπαιρνε ώρες σε έναν ερευνητή για κάθε άτομο, πλέον γίνεται σε εκατομμύρια ταυτόχρονα, χωρίς να κοστίζει σε κανέναν χρόνο ή προσοχή. Δεν χρειάζεται να υποθέσουμε ποιος θα ήθελε να το κάνει —μια εταιρεία, μια ομάδα, ένα Κράτος—· αρκεί να καταλάβουμε ότι δεν χρειάζεται πια να επιλέξεις ποιον θα κοιτάξεις. Μπορείς να τους κοιτάξεις όλους.

Γι' αυτό το «μπορούν να με βρουν;» είναι η λάθος ερώτηση. Η απάντηση είναι ναι, και θα είναι όλο και περισσότερο. Η χρήσιμη ερώτηση είναι άλλη: ποιον, και πόσο, αναγκάζομαι να εμπιστευτώ για να ζω συνδεδεμένος; Επειδή αυτό είναι που πραγματικά κάνεις κάθε μέρα, σχεδόν πάντα χωρίς να το σκέφτεσαι. Εμπιστεύεσαι ότι η υπηρεσία όπου εγγράφεσαι θα φυλάξει καλά τα δεδομένα σου. Εμπιστεύεσαι ότι ο πάροχός σου δεν θα ακούει τις κλήσεις σου. Εμπιστεύεσαι ότι η εφαρμογή ανταλλαγής μηνυμάτων που χρησιμοποιούν

όλοι —ας πούμε το WhatsApp— κάνει αυτό που λέει ότι κάνει. Εμπιστεύεσαι τον διακομιστή που βρίσκεται στη μέση, την εταιρεία που τον διαχειρίζεται, τη χώρα όπου βρίσκεται, το δωρεάν εργαλείο που κάποιος ανέβασε στο δίκτυο. Κάθε ένας από αυτούς τους κρίκους είναι μια απόφαση εμπιστοσύνης. Η διαφορά είναι ότι σχεδόν καμία δεν την πήρες συνειδητά: έρχονταν ενσωματωμένες. Αυτούς τους κρίκους που τρυπώνουν ανάμεσα σε σένα και το άλλο άτομο τους αποκαλούν, στην ορολογία, μεσάζοντες εμπιστοσύνης· το όνομα έχει λιγότερη σημασία από την ιδέα ότι είναι εκεί, και ότι είναι πολλοί.

Υπάρχει ένας έντιμος τρόπος να τα ελέγξεις όλα αυτά: να το κάνεις στον εαυτό σου. Και δεν χρειάζεται να σου δώσουμε εμείς τίποτα. Άνοιξε το πρόγραμμα περιήγησής σου, γράψε τρεις ή τέσσερις λέξεις —κάτι σαν «τι ξέρει το διαδίκτυο για το email μου»— και ο ίδιος ο ιστός θα σου βάλει μπροστά σου τα εργαλεία. Αυτή η ευκολία είναι, από μόνη της, η μισή απάντηση: αν εσύ τα βρεις σε δέκα δευτερόλεπτα, οποιοσδήποτε μπορεί να βρει τι λένε για σένα.

Δεν σου προσφέρουμε μια δική μας λίστα, και αυτό είναι σκόπιμο. Αν σου τη δίναμε, θα έπρεπε να μας εμπιστευτείς: ότι επιλέξαμε σωστά, ότι αυτές οι σελίδες θα συνεχίσουν να είναι αξιόπιστες σε πέντε χρόνια, ότι πίσω από καμία δεν υπάρχει —σήμερα ή αύριο— κάποιος με κακές προθέσεις. Δεν μπορούμε να το υποσχεθούμε αυτό για σελίδες που δεν ελέγχουμε, και προτιμούμε να μην δίνουμε μια υπόσχεση που δεν μπορούμε να κρατήσουμε. Είναι ακριβώς αυτό που διαπραγματεύεται αυτό το άρθρο. Αλλά το να το ψάξεις μόνος σου έχει ένα τίμημα: η μηχανή αναζήτησης δεν ξεχωρίζει το νόμιμο από την παγίδα. Το να στήσεις μια σελίδα που μιμείται ένα πραγματικό εργαλείο, σου ζητάει το email και το κρατάει είναι πανεύκολο. Οπότε, πριν γράψεις οτιδήποτε οπουδήποτε, καλό είναι να ξέρεις πώς να διαβάζεις μια διεύθυνση.

Σημείωση — πώς να διαβάζεις μια διεύθυνση πριν την εμπιστευτείς. Μια ψεύτικη σελίδα μπορεί να αντιγράψει μέχρι και το τελευταίο ριχέλ μιας πραγματικής· αυτό που σχεδόν ποτέ δεν μπορεί να πλαστογραφησει είναι η διεύθυνσή της. Πριν γράψεις οτιδήποτε σε έναν ιστότοπο, διάβασε τη γραμμή διευθύνσεων, όχι τη σελίδα. Το όνομα που κυριαρχεί είναι αυτό που είναι κολλημένο στα αριστερά του τελευταίου τμήματος (.com, .org, .gr): στο asfalis-trapeza.periergos-istotopos.top, ο πραγματικός ιδιοκτήτης δεν είναι η τράπεζά σου, είναι το periergos-istotopos.top. Να δυσπιστείς σε αλλαγμένα γράμματα (ένα 0 αντί για ο), σε επιπλέον λέξεις, σε παύλες εκεί που δεν τις περιμένεις και σε περίεργες καταλήξεις. Το λουκέτο και το https λένε μόνο ότι η σύνδεση είναι κρυπτογραφημένη —όχι ότι ο ιδιοκτήτης είναι έντιμος—: ένας απατεώνας έχει επίσης λουκέτο. Και τα πρώτα αποτελέσματα που φέρουν την ένδειξη «διαφήμιση» βρίσκονται εκεί επειδή κάποιος έχει πληρώσει, όχι επειδή είναι αξιόπιστα. Καθεμία από αυτές τις επαληθεύσεις είναι, κατά βάθος, η ίδια ερώτηση: πόσο εμπιστεύομαι αυτή τη διεύθυνση, και γιατί;

Φτάνοντας εδώ, είναι σκόπιμο να περιγράψουμε το αντίθετο όλων αυτών: ένα κανάλι χωρίς μεσάζοντες. Δύο άνθρωποι, μόνοι στην κορυφή ενός βουνού, να μιλάνε. Δεν υπάρχει ταχυδρόμος, ούτε τηλεφωνικό κέντρο, ούτε διακομιστής, ούτε εταιρεία, ούτε χώρα στη μέση. Κι όμως, πρόσεξε: ούτε εκεί εξαφανίζεται η εμπιστοσύνη. Αν πεις ένα μυστικό στο άλλο άτομο, το εμπιστεύεσαι. Αυτή η εμπιστοσύνη δεν μπορεί να αφαιρεθεί —και δεν χρειάζεται κιόλας—, επειδή είναι η μόνη που επέλεξες πραγματικά: ξέρεις ποιον εμπιστεύεσαι, και γιατί.

Αυτό που δεν υπάρχει στο βουνό είναι όλα τα υπόλοιπα. Κανένας στη μέση. Και αυτό, και κανένα άλλο, είναι το μοναδικό μοντέλο που μπορεί να αναπαραχθεί με έντιμο τρόπο ψηφιακά: ένα άμεσο κανάλι από τη μια συσκευή στην άλλη, χωρίς τίποτα και κανέναν στη διαδρομή. Δεν εξαλείφει την εμπιστοσύνη —αυτό θα ήταν ψέμα—· εξαλείφει τους μεσάζοντες. Σε αφήνει μόνο με τη μοναδική αναπόφευκτη εμπιστοσύνη, αυτήν που εσύ επέλεξες. Είναι, παρεμπιπτόντως, η αρχιτεκτονική από την οποία γράφουμε αυτές τις σελίδες· αλλά το επιχείρημα στέκει από μόνο του, όποιος κι αν το κατασκευάζει.

Οπότε όχι, δεν είσαι ανώνυμος, και μάλλον δεν θα ξαναγίνεις ποτέ. Αλλά αυτή δεν ήταν ποτέ η μάχη που είχε σημασία. Δεν μπορείς να ζήσεις —ούτε να πλοηγηθείς— χωρίς να εμπιστεύεσαι κανέναν· όποιος το προσπαθεί δεν είναι πιο ελεύθερος, είναι απλώς πιο μόνος. Η ωριμότητα δεν είναι η δυσπιστία, που είναι μια άλλη μορφή αφέλειας. Είναι το να είσαι απαιτητικός: να ξέρεις σε ποιον παραχωρείς την εμπιστοσύνη σου, πόση, με αντάλλαγμα τι και —πάνω απ' όλα— να ξέρεις πότε την παραχωρείς σε κάποιον χωρίς να το έχεις αποφασίσει.

Σχεδόν τίποτα στη ζωή δεν είναι μαύρο ή άσπρο· σχεδόν όλα ζουν στο γκρι της μέσης, και το να μάθεις να κινείσαι σε αυτό το γκρι είναι μεγάλο μέρος του τι σημαίνει να έχεις κριτήριο. Η μόνη εξαίρεση είναι αυτό που

έρχεται καλοφτιαγμένο από το εργοστάσιο: εκείνο που, από σχεδιασμό, δεν σου ζητάει να εμπιστευτείς κανέναν άλλον εκτός από το άτομο με το οποίο αποφάσισες ήδη να μιλήσεις. Τα υπόλοιπα —όλα τα υπόλοιπα— είναι θέμα του πόσο, και σε ποιον.

Σημείωμα της σύνταξης: Όταν αυτά τα Cuadernos αναφέρουν εταιρείες ή προϊόντα, δεν είναι για να κατηγορήσουν. Εκείνοι που τα δημιουργούν κάνουν δουλειά που εκατομμύρια άνθρωποι χρησιμοποιούν και εκτιμούν. Αυτό που επισημαίνουμε είναι δομικό — το μοντέλο, όχι η μάρκα. Οι μάρκες εμφανίζονται ως παράδειγμα επειδή είναι αυτές που αναγνωρίζει ο αναγνώστης.

Πηγές και περαιτέρω μελέτη

- OSINT (πληροφορίες ανοιχτών πηγών) — συλλογή πληροφοριών από ήδη δημόσια δεδομένα· δεν είναι εισβολή ούτε κατασκοπεία.
- Reglamento (UE) 2016/679 (RGPD) — σχετικά με την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, συμπεριλαμβανομένης της συγκέντρωσης δεδομένων που μεμονωμένα ήταν δημόσια.
- Δημόσια μητρώα (εμπορικά, δικαστικά, κτηματολογικά) — νόμιμη και άφθονη πηγή προσωπικών πληροφοριών σχεδόν σε όλη την Ευρώπη.
- Στην ίδια συλλογή: τα Cuadernos Lacre για την κρυπτογράφηση από άκρο σε άκρο και το «Τι δεν μπορεί να διορθώσει μια υπογραφή» αναπτύσσουν, από άλλη οπτική γωνία, την ίδια ιδέα.

[← Προηγούμενο Αυτό που μια υπογραφή δεν μπορεί να διορθώσει](#)

Πρόσφατα αναγνώσματα

- [Στοχασμός · 27 Μαΐου 2026 Αυτό που μια υπογραφή δεν μπορεί να διορθώσει](#)
- [Ανάλυση · 26 Μαΐου 2026 Πραγματική vs φαινομενική ιδιωτικότητα: οι ερωτήσεις που πρέπει να θέσετε](#)
- [Ανάλυση · 25 Μαΐου 2026 Self-hosting ως επαγγελματική πρακτική](#)

Πάρτε αυτό το άρθρο μαζί σας όπου το χρειάζεστε.

[↓ Markdown](#) [↓ Απλό κείμενο](#) [↓ PDF](#)

Το αρχείο θα ληφθεί στη συσκευή σας. Από εκεί μπορείτε να το αποθηκεύσετε, να το εισαγάγετε στο Solo2 ή να το μοιραστείτε όπου θέλετε. Το Cuadernos δεν αποφασίζει τον προορισμό για εσάς.

Σφραγίδα από βουλοκέρι · SHA-256

f399c47c8187f6c413076a6dad81484123e74d723bd232850ec1a1704c144768

[Χαρακτηριστικά](#) [Νέα](#) [Blog](#) [Βοήθεια](#) [Σχετικά](#) [Επικοινωνία](#)
[Διαφάνεια](#) [Επαλήθευση](#) [Απόρρητο](#) [Όροι](#) [Cookies](#)

Cuadernos Lacre · Μια έκδοση της [Menzuri Gestión S.L.](#) ·
γραμμένη από τον R.Eugenio · επιμελημένη από την ομάδα του [Solo2](#).

Αυτός ο ιστότοπος δεν χρησιμοποιεί cookies. Όλα όσα φορτώνει ο περιηγητής σου είναι γραμμένα ή εποπτευόμενα από εμάς και φιλοξενούνται στους ευρωπαϊκούς μας διακομιστές: ο ανώνυμος μετρητής επισκέψεων (Umami, αυτο-φιλοξενούμενος) και η ελάχιστη απαραίτητη JavaScript για τον επιλογέα γλώσσας και την προτίμησή σου για ανοιχτόχρωμο ή σκούρο θέμα, η οποία αποθηκεύεται στη δική σου συσκευή. Χωρίς πόρους από εξωτερικές εταιρείες, χωρίς trackers, χωρίς προφίλ, χωρίς κοινή χρήση δεδομένων. Εάν θέλεις να μας ακολουθήσεις: [RSS](#).